ચશમે નરગીસ

ઉર્ફે

રંગીલા જોગી.

ઉર્દુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોંમેં

બએહતીમામ.

મીર હાદીહુસેન પબલીશર, નં૦ ૧૪.

બાબુલા ટેંક કમાલખાન બીલ્ડીંગ મુંબઈ નં૦ ૯

યે કીતાબ રજીસ્ટર હે.

હકે મે ફરમયાશ.

માશાઅલ્લાહ બુકસેલર,

૫.૩૦ કોપર સ્ટ્રીટ મુંબઈ નં૦ ૩.

પહેલીબાર નકલ ૧૦૦૦

સને ૧૯૧૯.

કી૦ રૂ. ૦-૪-૦

ચશ્મે નરગીસ

ઉર્ફે

રંગીલા જોગી

કવ્વાલી.

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
મસજીદમેં બને મુલ્લાં તો મંદરમેં પુજારી
દરગાહમેં સજ્જાદા નશીં બનકે ગુજારી
હર નગરીમેં ઢુંઢા કીયા બનબનકે ભીખારી
કયા કયા ન કીયા મેંને દીલે ઝારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
પંડતભી જફ્ફરદાંભી સીયાનેભી બુલાએ
સૈય્યારા સનાશોંકા દીન અપનેભી દીખાએ
હર આમીલો કામીલસે વઝીફાભી પડાએ
હરએક જતન કરચુકા ઉસ યારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
નાકુસમેં પાયા ન ઉસે બાંગે અઝાંમેં
મસજીદમેં મીલા વો ન હમે કુએ બુતાંમેં
કાબેમેં નીશાં ઉસકા ન કાશીકે મકામેં
દર દર મેં ફીરા મેરે ખરીદારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
મજનુંસા ફીરા કરતા હું દીવાનાસે બનબન
ઇસ આતીશે ફુરીસે ફુકા જાતા હય તનમન
ઉસ બુતકી મોહબ્બતમેં બના શકલે બીરેહમન
મોજુદ રગેં હેં મેરી ઝુન્નારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
રેહમતસે નહિં ચાહીએ દીલદાર કીનારા

આખીરકો તો આશીક હું મેં અય જાન તુમ્હારા
લીલ્લાહ બુજહા આતીશે હીજરાંકા શરારા
એ ચયન હુવા જાતા હું દીદારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લિયા યારકી ખાતીર

ગઝલ નં૦ ૨

ન લટકો ખીળકીયેમેં ગીર પજોગી બેઠ કર દેખો;
ઇશારા મેંભી કરતા હું ઝરા મેરી તરફ દેખો
કીસી કમસીનપે નાહક તુમ અપની જાન ખોતે હો;
ઝરાસા દેદો દીલ મુઝકો તો ફીર મેરા જીગર દેખો,
મુઝે માલુમ હે તુમ ગીર પજોગી આજકલ પરસુ;
ઝરા નાઝુક બદન પતલી કમર કુછ ગોર કર દેખો,
કીસી ગોરે બદનકો દેખકે તુમ હો ગઇ શએદા;
હે કીસકી ઇનિતેઝારી મેરી જાં મેરી તરફ દેખો,

ગઝલ નં૦ ૩

બજો મઝેકી શબે વસલ દીલ લગી હોગી;
યો હંસતે હોંગે હયા ઉનકો કોસતી હોગી,
ખુદાઇભી બુતે કાફીર અગર તેરી હોગી;
ખતા માફ ન બનદેસે બંદગી હોગી,
મેં કયા બતાઉં કે સીને પે કયા ઉભાર આયા;
જવાની આપકો તાલીમકો ઉઠી હોગી,
બરહના હોકે ચલીયું ગલે પે તેગ ઉનકી;
રગે ગોલોભી હયાદાર કટ ગઇ હોગી.
યહાં હસીનોંસે હે ઇજતેનાબ ઝાહેદકો;
મીલી નહુર વહાંભી તો દીલ લગી હોગી,
બુરાઇયાં મેરી હોતી થીં મેં જો આ પહોંચા;
ફરૂસે ઓસે બળી ઇસકી ઝીનદગી હોગી,
ઉભારકે કેહતે હેં જોબન અમીર મોહરમસે;
છુપે છુપે નહીં અબ તો ખુલી ખુલી હોગી.

કવ્વાલી નં૦ ૪

કુછ બાત મેરે મુંહસે નીકલને નહી દેતે:
મેં શમએ સહર હું મુઝે જલને નહીં દેતે.
દાગીઓંસે બનાયા હે મુઝે શમએ શબીસતાં;

ક્યા ગમ હે અગર ફુલને ફુલનેં નહીં દેતે,
લબરેઝ હે દીલ જસે ઈને અલ્લાહસે લેકીન;
ઈસ કુઝેસે દરીયાકો ઉબલને નહીં દેતે
કાફીર નહીં કરતે હેં મુસલમાંન નહીં રખને;
એક રાહપે વો મુઝકો તો ચલને નહીં દેતે.

ગઝલ નં૦ ૫

ઈશકમેં આકર તેરે આંસુ અઝબસકે ગમ ખાતે હેં હમ;
દીલ લગાકર તુઝસે પ્યારી અબતો પછતાતે હેં હમ.
ક્યુ ખફા રહેતા હે મુઝસે ક્યા ખતા મુઝસે હુઈ;
સચ બતા ક્યા માંજરા હે અબતો ઘબરાતે હેં હમ.
છોડકર દોનો જહાંકો મીસલે મજનું હો ગએ;
અબ ગદા હેં તેરે દરકે તેરે કહેલાતે હેં હમ
સાગીર દીલકો મએ વહદતસે તુને ભર દીયા;
ચાહે બોલો યા ન બોલો અબ તો ચીલ્લાતે હેં હમ.
ગરજ ખાદીમકી યેહી હે ઉસકો સુનના હે ઝરૂર;
હઝરત શાહ સફી તેરે હી કહેલાતે હેં હમ.

ગઝલ નં૦ ૬

કેદમેં ગેસુકે હે યા કુચએ કાતીલમેં હે;
કીસસે પુછેં યુસુફ દીલ કોનસી મન ઝીલમેં હે.
ખતરા ખતરા ખુન નાહકકા હે મહેશર આફરી;
એક હંગામાસા બરપા કુચએ કાતીલમેં હે.
જીસકા જલવા દેખકર મુસા ગીરે થે તોર પર;
વો ઉદુએ હોશમોહરી જલબગા ગાહ દીલમેં હે.
એક તો દીલયું પરેશાન થા ખીયાલે ઝુલ્ફમેં;
ઝબ્તકા પાબંદ હોકર ઓર ભી મુશકીલમેં હે.
હશર હો યા તુર હો યા દીલ હો આશકકા બસર;
જુલવહ આરા વો ઉદુએ હોશપર મનઝીલમેં હે.

ગઝલ નં૦ ૭

સમજ લીયા હે મુઝે યારને ગદા અપના;
અજબ નહિકે જો બર આએ મુદદુ આ અપના.
લગાકે સીનેસે કલ ઈસ સનમકો પ્યાર કીયા;
ખુદાકા શુક્ર હે બર આયા મુદદુ આ અપના.

જુદા વો હોગએ આગોશસે જુદા કર હાથ;
લો બનતે બનતે મુકદ્દર બીગળ ગયા અપના.
સહરકો શામકા કીસ્સા જો ઉનકો યાદ આયા;
હયાસે પરદેમેં ચહેરા છુપા લીયા અપના.
ખુલા હે રાઝે મોહબ્બત તો કયું હો મુઝસે ખફા;
ખ્યાલ તો કરો દીલમેં કુસુર કયા અપના.
ઝમાના ઇશ્કમેં બેઝાર હે તો કુછ નહીં ગમ;
કરેગા કયા કોઇ રાઝી હે ગર ખુદા અપના.
હઝારોં નામદે હે દોસ્ત યું તો અય એહસાન;
મીલે જો દીલસે ઉસે જાનો આશના અપના.

ગઝલ નં૦ ૮

શોખયાંકા લીયે અનદાઝ હીજાબ આા હે;
કહર ઢાનેકો હસીનોંકા શબાબ આતા હે.
મુંહ છુપા દામને મહશરમેં અબ.એ મહેરે ફુલ્ક;
કોઇ ઉલટે હુએ ચહેરેસે નીકાબ આતા હે.
એક મુદ્દત હુઇ છોળે હુએ નાસેહ લેકીન;
દીલ તળપ જાતા હે જબ નામ શરાબ આતા હે.
અંભી કમસિન હો નહીં જાનતે હો ખુદ બીની:
રૂખ બદલ જાતા હે જીસ વખ્ત શબાબ આતા હે.
કાબીલે રશ્ક હે તકદીરે ઝુલેકા યુસુફ;
જાગ ઉઠતી હે વો જીસદમ ઉસે ખ્વાબ આતા હે.
બઝમવાલે જીગર વો દીલસે ખબરદાર રહે;
કોઇ ઉઠલાતા હુવા મસને શબાબ આતાહે.
દેખીએ ઉસ બુતસે હો ઓર કયુંકર હો:
દાદ ખ્વાહીકા સખી રાઝ હીસાબ આતા હે.

ગઝલ નં૦ ૯

અબ લળકપન છોળ દે અહદે શબાબ આનેકો હે;
હશર તક જીસસે ન ચુકેગે વો ખ્વાબ આનેકો હે.
તર પસીનેમેં હે ઉનકી મોહરીમ આબે રવાં;
ઉન હુબાબોંકી કટોરીમેં ગુલાબ આનેકો હે.
બીગતી જાતી હે અબ નામે ખુદા ઉનકી મસીન;
જોશકા અનદાઝ હે કહસેલે શબાબ આનેકો હે.

કસે પતંમે હુ ઠીયા કાસીદ મેરે દીલદાર કો;
ચશ્મે મીગુ ચાસ મનવાલી શબાબ આનેકા હે.
યાસ કહેતી હે કે કાસીદ રાહમેં મારા ગયા;
આસ કહેતી હે નહિં ખતકા જવાબ આનેકા હે.
દફન કરનેમેં મેરે કયું દેર કરતે હો અઝીઝ;
યાં ફરીશતા કબરમેં લેને હીસાબ આનેકા હે.

ગઝલ નં૦ ૧૦

જનમેં ઝમરદીકા હે દૌર અનજુમનમેં;
તાઉસ નાચતા હે કીસ શોખસે ચમનમેં.
અબર બહારે પુરસે બોલે જો બાલ સરકો;
અતરે ટપક ટપકે મોતી બને લગનમેં.
માથેપે ચાંદનીકી રખી જો માહ જબીનને;
હરકત હોઈ ફલકકો ચાંદ આ ગયા ગહનમેં.
ખુલવાંઈ ફસ્દ કીસને ઢાળા લહુ કીધરકો;
લયલા સમા રહી હે મજનુંકે તનબદનમેં.

ગઝલ નં૦ ૧૧

કીયામતમેં ગુજર યા રબ જો સુએ હોઝે કોસર હો;
મએ તોહીદકે કરોમેં દૌરે સાગીર હો.
રીવા: નેપે ઝીમદમ જુલવાગર ખુરશીદે મહશર હો;
ગુનેહગારોંકે સર પર ઝીલ્લે દામાને પયગમ્બર હો.
દીલે આરામે ઝુલેખાકો ભલા કયા ઉસસે નીસબત હે.
જો ફખરે યુસુફે કેનઆં હો જો મહબુબે દાવર હો.
દેખા દે યા ખુદા રોઝા રસુલુલ્લાહકા મુજકો;
મેરી ચશ્મે તમન્ના હો તેરે મહબુબકા ઘર હો.
કવી સાહબ મદીનેકા ચલો હીંદુસ્તાં છોડા;
યહાં બેઠે હુએ નાહક પરેશાં ઓર શશદર હો.

ગઝલ નં૦ ૧૨

ઝુલફે શબગુંસે જોવો આરીઝે ઝેબા નીકલે;
અરની કહેતે હુએ કબરસે મુસા નીકલે.
યારસે દીલકી ઠેરી હે ખ્યામતકે રોઝ,
જલદ હો હશર કહીં દીલકી તમન્ના નીકલે.
મેં વો મજનું હું જો એક આહકા નોઅરા મારું:

ઠોકરે ખાતી હુઇ કબરસે લયલા નીકલે.
આદમી પહેલે મોહબ્બતમેં બીગડે તો બને.
જબ મીલે ખાકમેં દાના તો શગુફા નીકલે.
અય સનમ ઢુંઢ નીકાલેંગે તુઝે લાખોમેં
મજમએ હશરમેં હમ બી જો કહીં આ નીકલે.
હમને બી ખોલી હે અય પ્રશ્ક વો મોહબ્બતકી દુકાન;
યા ખુદા કોઇ ખરીદાર બંબર આ નીકલે.

ગઝલ નં૦ ૧૩

જીગરમેં ચુટકીયાં લેતે હે વો દીલકો મસલતે હે;
જો કુછ કહીએ તો કહેતે હે મેરે અરમાં નીકલતે હીં.
જહાં બોસે મીલે ફીર વસ્લકે અરમાં નીકલને હે;
અજબ યે ફુલ હે જબ તોળતા હું ફુલ નીકલતે હે.
બતા બેશક હુઇ અચ્છા ન સોઝે દીલ છુપાઉંગા;
યે આંસુ કીસકદર ક્યું ગરમ હો હો કર નીકલતે હે.
હમીંને દેકે દીલ ચાલેં સીખાઇ દીલરૂબાઇકી:
ખુદાકી શાન અબ યે બુત હમીંસે ચાલ ચલતે હે.
જહાં દો મસ્ત બેઠે હેં વહાં હે ઝીકર ઉન આંખોકા:
બલાકે જામ હે યે બી કે હર મહેફીલમેં ચલતે હે.
અજબ ક્યા હે નીકલ જાયે જો દમ ખનજરકી ચાલોં પર;
કુછ અનદાઝ ઇસમેં તેરે બાંકપનકે બી નીકલતે હે.
જલીલ ઇનસાન કરતહિ હઝારોં ખાહશેં લેકીન:
નીકલનેકે જો હોતે હે વોહી અરમાં નીકલને હે.

ભલાઇકા બદલા.

ગઝલ નં૦ ૧૪

ઝરા તું સોચ અય ગાફીલ
કે દમકા ક્યા ઠીકાણું હૈ
નીકલ જબ જાન ગઇ તનસે તો સબ અપના બીગાનાં હે
સુનો અય જાને મન તુમકો યહાંસે કુચ કરના હે.
રહો તુમ યાદ હકમેં જબતલક યહાં આબેદાના હે
અરે ગાફીલ તું ક્યું ભુલા હે ઇસ દુનિયાકી લાલુચમેં
સફર મુલકે અદમ આખીર તુઝે દર પેશ જાના હે
પડે શા તહો ગફલતમેં જરા ઉઠકર આંખ તો ખોલો

હુવા હે શામ ઉઠ બેઠો મુસાફીર બરકો જાના હે
ખુદા પુછે ગાજબ તુંમસે તો કયા લાયા આલીમસે
દીયા જો ઉમ્ર ઓર દોલત તો કયા તોફા કમાયા હે
લગારેહ યાદ હકમે અગર અપની શફા ચાહે
ન વે સંગ કુછ હરગીશ યહી સબ છોડ જાના હે

કવ્વાલી નં૦ ૧૫

હશ્રમેં ઇસ ચાલસે આય વો ઉઠલાતે હુએ
ફ્રોતને સબ ઉઠ ઉઠકે ભાગે ઠોકરે ખાતે હુએ.
નાઝસે ચલતે હુએ શોખીસે ઇતરાતે હુએ;
તીરભી આય તો મેરે દીલંકા નળ પાતે હુએ.
આપકી પ્યારી હયા પામાલ હોકર રહે મહ;
ઓર ચલીયે નાઝસે જોબનપે ઇતરાતે હુવે.
ક્યું ન ખીંચે રશ્ક કાયેમેં દીલ ચાકકા;
હાય મેં શાનોંકો દેખું ઝુલ્ફ સુલઝાતે હુવે.
રાત હમ ભી કોઈ જાનાં કો ચલે કીસ શાનસે:
દરદો ગમ હમરાહ નાલે શમા દીખલાતાતે હુએ.
જાવે મને સદકે તુમારી શોખ્યોં પર જાનો દીલ:
ફીર ઇસી અનદાઝસે આ જાવ ઉઠલાતે હુવે.
ક્યું ન ઢાકું મુંહ કફનસે મેં સરાપા જુરમ હુ;
શરમ આતી હે ખુદાકે સામને જાતે હુએ.

કવ્વાલી નં૦ ૧૬

હસતે નાઝુકસે વહાં ખનજર નીકલ કર રેહ ગયા;
આજ મુશતાકિ શહાદત હાથ મલકર રેહ ગયા.
દર્દવાલે કુછ પળતે હે પરાઈ આગમેં;
લુ જો ઉઠી શમે સે પરવાના જલકર રેહ ગયા.
દેખકર મતવાલી આંખે પાઉં ઉઠેતે હી નહીં;
બારહા સાગીર ભી ઇસ મેહફીલમેં ચલકર રેહ ગયા.
દીલકી નાદાની જો વો ઉલઝા ખ્યાલે યારસે;
અયસી ચુટકી લી કે પહેલુમેં ઉછલ કર રેહ ગયા.
કુછ ન જાના હમને કબ ચમકી તેરી બરકે જમાલ;
ઇસ કદર જાનકે દીલ પહેલુમેં ઉછલ કર રેહ ગયા.
એક તો સુરત ગઝલ ઉસ પર ગઝબ જોશે શબાબ;

લેકીન જો જાભી પહુંચે તો આમાં ન જાએગા
બસ દેગે ફૂંક આહસે દોનો દીલોજીગર
આંખોસે ખૂન હમસે રૂલાયા ન જાએગા
હય તેરે અખતીયારમેં લે લે જો ચાહે જાન
પર ઉસ સનમકા ધ્યાન ખુદાયા ન જાએગા
કયા દીલ ટટોલતે હો જો તુમ હમસે રૂઠ ગયે
પહેલુંમે દીલ ટટોલસે પાયા ન મજાએગા
કયા જાને કહસી જુપે બનેગી તેરે બગૈર
જાંસે અજીજ જહેરભી ખાયાન જાએગા
તર હોગા ખુનસે દામને જલ્લાદ એ વફા
ખોસુમીલસે યું ગલા તો કટાયા ન જાએગા.

ગજલ

શર્મ હૈ આંખમે પરદેશી નીકલતે કયું કર
ન સહી શર્મ નીજા કતસે વોહ ચલતે કયું કર
ન નીજાકત સહી મેં મેં હદી વોહ લગાએ હોંગે
આતશી પાસે દીલ જારકુ મવતે કયું કર
નસહી મે હદી કીસી ગૈરસે વાયદા હોંગા
સાદે કુલ કૌલ દે વાએદા કુબલેતે કયું કર
ન સહી વાએદા લટ શાને પૈ છુટી હોંગી
બોજ લેકર જો વોહ ચલતે તો સંભલતે કયુંકર
ન સહી બોજ વોહ જુલ્ફોંકુ બનાતે હોંગે
કંગી ચોટીકે વોહ પંચોસે નીકલતે કયુંકર
ગો ફરજંદ જો નીકલતીભી વોહ દાનાઇસે
મુંગ છાતીપે રકીબોંકી વોહ દલતે હોંગે

ગજલ નાતીઆ

રૂખે તાબાંસે બુરકા ઉઠાદો જરા યા નબી મુસ્તુફા
યા નબી મુસ્તુફા
મુઝે શૌકે જીઆત હૈ હવસે સીવા યા નબી મુસ્તુફા
યા નબી મુસ્તુફા
પહેલે આપ હીસે જલબા નુમાઇ હુઇ પીછે પૈદા થેહ
સારી ખુદાઈ હુઇ
કહા! આપ ન હોતે તો કુછભી ન થા યા નબી મુસ્તુફા

યા નબી મુસ્તુફા

જીમેં આતા હે ચોરૂં ગરીબાંકો મેં છોડ બસ્તીકુ

જાઊં બીયા બાક મેં

મેરે સરમે મદીનેકા સૌદા હુઆ યા નબી મુસ્તુફા

યા નબી મુસ્તુફા

તુમ હોં શાહે ઊમમ સુલતાં આજમ હુવાબાબ

નબુવુતકા તુમપે ખતમ

તેરી શાનમેં હે લવલા કલમાં યા નબી મુસ્તુફા

યા નબી મુસ્તુફા

સરપે ખુરશીદ મેહશરકે આયા હુવા જલાલીકુ હય

પ્યાસ બે ઈનતેહા

હો કરથસે ઉસે જામે કોસર અતા યા નબી મુસ્તુફા

યા નબી મુસ્તુફા

ગજલ સીકંદર.

યા પંજતન બચાના જબ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મોહમદ કેહકર દહનસે નીકલે
આવેગા મેરા પ્યારા બાજેગી ધનકી મુરલી
જબ વોહ મેરા સાંવરીયા જોબન કે બનસે નીકલે
મેરે મરીજ દીલકી ઊમીદ વય તો યેહ હય
જાનુંપે ઉસકો સરહો ઔાર જાન તનસે નીકલે
જબ જાનો ફસલ ગૈલ હય કહીયો ગુલાંસે જાકર
હમકો તો હો ગયે હંય ગરસોં ચમનસ નીકલે
નીકલે જનાજા મેરા જબયાર કી ગલાસ
તો કલમ એ શાહાદન સબકે દહનસે નીકલે.
કયા વાયાથા સીકંદર દુનીયાસે લે ગયા કયા
યે દોનો હાથ ખાલી બાહેર દફનસે નીકલ,

ગજલ કવ્વાલી

યેહ કયસે બાલ બીખરે હંય છેહ સુરત કયું બની ગમકી.
તુમ્હારે દુસ્મનોં કુ કયા પડી હય મેરે માતકી
મજા ઇસમેંહી આતા હૈ નમક છીડકો નમક છીડકો
કસમ લેલો નહી આદત મેરે જખમોંકો મરમ હકી.

શીકાયત કીસસે કીજીએ હાય કયા ઉલટા જમાના હૈ
અદાયા પ્યાર જબ હમને મોહબત આપને કમ કીઇ
ન મીલીયેગા ન મીલીયેગા કોઇ હમ મરન જાએંગે
ખુદાકા શુક્ર હય પહેલે મોહબત આપને કમકાંઇ
ખુદા જાને તુમ્હેંભી રહેમ આતા હય ગરીબોંપર
પસે પરદાભી તો મોહલત નહી મીલતી કોઇ દમકી
કહાં જાના હય થમ થમ કર ચલો અએસીભી કયા જલદી
ખુદા રખ્ખે તુમ્હી તુમ્હો નજર પડતી હય આલમકી

ગજલ કવ્વાલી

ખુદા રાજ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હૈ
મનસુર કે પરદેમેં ખુદા બોલ રહા હૈ
પઠ પડકે જીસે જુલ્દમેં જાતેં હૈં મુસલમાં
કલમાં તેરે ફીરદોસ કે દર ખોલ રહા હૈ
દને દારે શહીદ આપકા એક ગૌહરે યકતા
કિમમતકે ગુનાહ મોતીયોંમેં તોલ રહા હૈ
જન્નતકે મકાનો મે રહેગી તેરી ઉમત
ખુશ હોકે મોહમદસે ખુદા બો રહા હૈ
હમ બંદ હૈં એહમદ કાભી કયા નામ હૈ શોરી
યેહ મીમતો મીશરીકી ડલી ઘોલ રહા હૈ
જબ હુસ્નકા સૈદા હુવા બાજારે અજલમેં
યુસુફકે ભી કીંમતસે વોહ અનમોલ રહા હૈ

ગજલ અખતર.

મેરે શેનેપે કહા અએસી મુસીબત કયા હય
લેકીન ઉસને યેહ ન પુછા તેરી હસરત કયા હય
ન પડે સરપે જો જાલીમ કે વોહ આફત કયા હય
જો ન મજલુમ પે નાજીલ હો વોહ રહેમત કયા હય
યુંતો હર શકલમેં હર ચીજમેં હય રંગ ઉસકા
પર યેહ માલુમ નહી અસલમેં ઉસ્ફત કયા હય
આઇના રૂયોસે તો ઇતના કુદરત અય શેખ
ફીર યેહ દાવા કે સફા અપની તબીયત કયા હય
જીતને બોસે દીયે ઉતનેહી બરાબર લેલો
દેકે લેના હય અજી ઇસમેં મુરવ્વત કયા હય

બેવફાઓં કી મોહબ્બત કા મજા તો ચખ્ખા
અબ કહો હજરતે દીલ દુસરી હસરત કયા હય
ઉસકી બરગશીગી જાએગી ન હરગીજ અખતર
ચરખ ગરદુંકા મમુના હય યેહ કીસમત કયા હય

ગજલ.

સાંવાલે વસ્લપર કહેતેં હંય નાહક કયું મેરે સરહો
તુમ્હીકો દીન લગે હું કયા તુમ્હીં આપેસે બાહેકર હો
ફલક દુશ્મન વોહ બરગસ્તાય ગાને અપને બેગાને
હદુ સારી ખુદાઇ હો તો ફીર કહીયે તું કયું કર હો
નીકલ જાતી હૈ જાન તનસે વો તનકર જબ યેહ કહતેં હૈ
નીકલજા સામનેસે હટ મેરે કુચેસે બાહેર હો.
શબે ફુરકત ખયાલે યાર હૈયા આહો નાલા હૈ
અજબ ખલ જાનમેં હું કયા કરૂં અલ્લાહ કયું કર હો
ખફા હોકર સવાલ વસ્લપર કહને લગે મુઝસે
યેહ મુંમકીન હોનહી સકતાં કે તું મેરે બરાબર હો.
બુલા લીજીયે મદીનેમેં ખુદારા સૈયદે આલમ
કહાં તક હીન્દમેં યેહ આપકા મુશતાક મુંઝતર હો

ગઝલ.

દીયા થા દીલ તુમ્હે હમને સમજ કર યેહ કે
દીલબર હો
ન સમઝે થે કે જાલીમ હો કયા મત હો સીતમગર હો
યહીં હય આરજુ અપની જો દીજે દીલતો ઐસેકો
કોઇ અછછેસે અછછા હો કોઇ બેહ તરસે બેહે તરહો
સુનાયા હાલ દીલ મયને તો બોલા વોહ બુતે કાફીર
સુને કબતક કોઇ ઉસકુ કે જો દફતરકા દફતર હો
નહીં મતલબ કીસી શાહો ગદાસે હમકો અયે કામીલ
કોઇ અછછેસે અછછા હો કોઇ બેહતર સે બેહતર હો

ગજલ

આગે તેરે અય માંહેલકા હેચ પરી હય
તસવીર તેરી નુરકે સાંચેમેં ઢલી હય
વારબ દમે નજારા જીગરપર યેહ લગી હય
નોકે મિજયે યારભી બરછીકી અની હય.

કરતેં નહી વોહ રહેમ તો કુછ ગમ નહી હમેકો
અબ જુલમભી કરતેં નહી મુશકીલ તો યહી હય

ગજલ નાતીઆ

આશક હું મય ઉસકા જો રસુલે અરબી હૈ
હર વકત જબાં પર મેરે અલ્લાહ ગની હૈ
મેહબુબે ખુદા ખતમે રસુલ ફકરે દો આલમ
મસજુદે મલકતી બલએદી મેરા નબી હૈ
મુસ તગની કીયા દર હમે દાગે નબવીને
મુશ બકત હું કીસ તરાહકી અબ મુજકો કમી હૈ
જેને દેખતા ધસ સરવ રીઈ કદકો યેહ કેહતા
શામશાદે જીના હય કે યેહ સરવે ચમન હી હય
ન ફરત ન હો કયું મુઝકો જરો માલસે મુનીમ
જુમે શાહે લવ લાખસે દીલ મેરા ગની હય
દીખલાદો મુઝે રૂવ પુર અનવાર શહે દી
હસરત મેરે દીલકી મેરે સરકાર યહી હય
પડતા હુલા તુરબતસે ઉઠું કારા સયે હશ
આજીજ યેહ ગજલ નાત નબીએ જેને લીખી હય.

ગજલ નાતીઆ

કહીં દેશલે અય દીલ લબોંદનદાને મહેબી
પીશેમાં લાલહો યાકુત હો નીઘમ હો ગોહર હો
હરેક મેં તેરી બુ હય ઔર હરકમેં હય તેરા જલવા
ચમેલી હો કે ચંપા હો કે બેલા હો કે અંબર હો
બહાર આઇ લબા લબવાદએ શેલ રંગસે સાકી.
સુબાહ હો ખુમ હો શીશા હો સુરાહી ઔર સાગી રહો
કહો તો કીસ લિયે કીસમાહ પૈકર કે લિયે જોહર
પરીશાં હાલ હો હૈરાં હો ગમગીં હો મુકદર હો
કભી તો અયશ હે બતહા મેરા સીધા મુકદર હો
તુમ્હારે આસતાને કી જલીં સાઇ મયસર હો
ગુનેહગારને ઉમ્મત દા બરોજે હશ યા હજરત
અતા દસ્તે સખાવતસે તુમ્હારે જામે કૈસર હો
બહકકે શાહ દસ્તે કરબલા મહેશરમેં પેશે હકક
બજેરે સાયએ લુકો કરમ યા શાહ જાહર હો

ગઝલ

જો આશે હો તો ખુલ ખેલો હસો બોલો ચલે જાના
અભી દીન ખેલને કે હંય અભી ઉઠતી જવાની હ
સારાપા તેરી સુરતકી ખીંચે અય અયના રૂ કશું કર
કધિર એ હજાદ શશદર ઇધર હેરન મેં માની હય
શબે ફુરકત ભલા દેખેં તો કયું કર કટ નહી સકતા
કીસી કે હાજમેં અબ જા નહી દેનેકી ઠાની હંય
જહાંમે કૈસ ઓર ફરહાદ કે કીસ્સે સુને હોંગે
જો સચ પુછો તો યેહ મશહુર આપની કહાની હય
સુનાતા હું કેજે અપના દર્દ દીલ ઉનકો શબે વસલત
તો ઝુંજ લાકર વોહ કહતે હેં કે યેહ ઝુટી કહાની હય
મિલા કયા ચર્ખકા કીજીએ યેહ અપની અપની કીસમતકી
હમે દર્દે જુદાઇ ઓર ઉદુકુ શાદ માની હય
અતારો દાગોક આલીમ જાકયે ઉસ્તાદ ઇશ કુદ કે
કલીમ અબ બાદ ઉનકે મુંહ ચીડાના શૈર ખ્વાની હૈ

ગઝલ નાતીઆ-

ખુદ જબ સુરસે પૈદા રસુલ અઅલ્લાહ કી સુરત
નજરસે ગિર ગઇ આલમ કે મેહરો માહકી સુરત
વોહ આબરૂ દોનો આંખેં સ્વાદ દર્દો સીનયાંરી હૈ
તેરી સુરતમેં પૈદા હય કલામ અલ્લા હકી સુરત
જહુરે હુસ્ન પાકે સરવેર આલમ હુવા જીસદમ
ખુદ મીટી જમાલે શાહેદે દીલ ખ્વાહકી સુરત
હુવા મુશતાક સાને આપ ઉસકે હુસ્ન જે બાકા
અજબથી દીલ રૂબા ઉસ રશકે મેહયો માહકી સુરત
ખ્યાલ આતા હે જીસદમ યેહ રહે પુરનુર હજરતકા
મેરી આંખોં કે ફીર જાતી હ નુર અલ્લાહકી સુરત
દિખાના જલ્દ સુરત મુજકો આપની યા રસુલ અલ્લાહ
મિલે જબ ખાગમેં હસ આશીકે જાંકાહકી સુરત.
હુવા હે બારગાહે ખાલીકે અકબરમેં અય અયસન
કે દેખું સરવરે જીજાહકી દરગાહ કી સુરત

ગજલ કવ્વાલી.

એ ગૈત કર રહી હે દીલકો અદાય ખ્વાજા

આંખોંમેં બસ રહી હે જબસે લકાય ખ્વાજા
સુફી બનાકે રખ્ખે યા રીન્દ મસ્ત કરદે
હર હાલમેં હું રાજી જો હે રજાએ ખ્વાજા
જલવા દીખા કે હમકો મદહોશ કર દીયા હે
જાંહે પીહીએ ખ્વાજા તન હય પીહાએ ખ્વાજા
હોતા હે જોક દુના હાલતમેં ચીશતીયોંકો
જીસ વખ્ત મસ્ત હોકર કહેતે હે હાય ખ્વાજા.
હરવખ્ત દેખતા હું તશ બીહી કે તમારી
જબસે સમાં ગઈ હે દીલમેં જયાએ ખ્વાજા
સેરે કો શુદમાના હાસી લહા બે ખુદીમેં
આશીકકો વખ્ત મસ્તી જબ હો ફનાએ ખ્વાજા
સુશુકને બાદશાહી પાઈ ગુલામ હોકર
જબ મિલતી હે ખુદાઇ જો હો ગદાએ ખ્વાજા

ગજલ બીસમીલ

આશીકે બદનામકો પરવાએ નંગો નામ કયા
આપજો નાકામ હો ઉસકો કીસીસે કામ કયા,
મરમેં જબ દીલબર નહો કીસ તરાહ દીલબરમેં રહે
જબ નહો આરામેં દીલ તો પાએ દીલ આરામ કયા
બ્બતેદાએ ઇશ્કમે હમતો ગએ જાંસે ગુજર
ઇન્તેહાએ ઇશ્કમેં હો દેખીએ અંજામ કયા
જોકે બીસમીલ શેખ તાંહે જુલ્પો રૂએ યારકે
વોહ સમજતેભી નહી હે કુફ્ર કયા ઇસ્લામ કયા

ગજલ

કીસીકે જલવેકા જલવા દીખાએ દેતે હે
કે એક તાજા ગજલ હમ સુનાએ દેતે હે
કુછ ઐસી બાત ઉન્હેં હમ સુનાએ દેતે હે
કે જીસકો સુનતેહી વોહ મુશકે રાહે દેતે હે
ઉમ્મીદ હે કે બર આએગી અબમેરી ઉમ્મીદ
કે બાજ બાતપે વોહ મુસ કેરા હે દેતે હે
સવાલ બોસેકે ઉસ બુતને મુંહ બનાકે કહા
અભી મઝા તુઝે ઇસકા ચખાએ દેતે હે
કરીબ ભી હય વોહ કાહાર ભી હય અયતેહેરી
સુનાએ દેતે હે તુજકો જતાએ દેતે હે

ગજલકી સુનનેકા જબ તુમકો શૌક હે વંહેશી
બુરા ભલા જો લિખા હે સુનાએ દેતે હે

: ગજલ

આજ સૌદાઇ તેરે સુએ બીરાબા કાતીલ
ચાક કરતે હુવે જાતે હે ગરીબાં કાતીલ
દીલમેં નશતર તેરી મિજગાં કે અલગ ચુભતે હે
ઔર પાઉમેં અલગ ખારે મુગીલાં કાતીલ
શીખસે ફેર દે ખંજર કો મેરી ગરદનપર
કત્લ કરનેસે નહો મેરે હીરાંસા કાતીલ
પુછતા કય હે યહાં ઇશ્કમેં મજહબ મેરા
મેંન હીન્દુ ન યહુદી ન મુસલમાં કાતીલ
આગઇ ફસ્લે ખીજાં દુર હુવા મોસમે ગુલ
એક હાલતપે નહી રંગે ગુલીસ્તાં કાતીલ
ચાલકો ભુલ ગઇ કબકે દરીબી અપની
સહેન ગુલશનમેં હુવા જબકે ખીરામાં કાતીલ
એક દીન દેખીથી તેરે લબે રંગીકી બહાર
શર્મસે છોડ ગયા લાલ બદકશાં કાતીલ
મંય હું મૈદાને મોહબ્બત કા દીલાવર હામીદ
કયા દીખાતા હૈ મુઝે ખંજરે બુરાં કાતીલ

ગજલ

ખબર કિમ્મતકી મહેશરમેં હબીબે કીબરીયાં લેએંગે
બતાંએં સબ ગુનેહ ગારોંકી હકસે બક્ષવા લેએંગે
જબ ગંવારા કિબર કર જોબનોને તેરે અય જાલીમ
નથા માલુમ યેહ દોનો ઉચકકે દીલ ફિડા લેએંગે
જો રોજ આનેકો કહેતે હૈ તો એક દીન આયકી જાએંગે
કહાંતક ઝુઠ બોલેંગે વોહ કબતક હમ કુટાલેંગે
જબાંસે કુછતો હો ઇરશાદ હય કીસકી તલબ સાહબ
દીલે પુર આરજુ લેંગે કે જાને બાવફા લેએંગે
કદમ અપના નહી હટને કાપી છે રાહે ઉલ્ફતસે
પડેગી હમપે જો ઊફ્ત્તાદ હમ ઉસકો ઉઠા લેંગે
તરક્કી પર હય અપના ઇજતે રાબે દીલશમે ફુરકત
યહી હાલત રહી તો તંગ આકર જેહર ખાલેંગે

રકીબે રુસીયાંકો તુમતો નાહક મુંહ લગાતે હો
ગુલે રૂખસારકે બોસે હમ અય ગુલગુંક બાલે ગે
મેરે નાલે યેહ કહતે હય હીલા દેગે જીગર ઉનકા
યેહ દાના જઝબે દીલકઃ હય કે હમ ઉનકો બુલાલેંગે
મેરે બીગડે હુવે સબ કામ બન જાએગે અયનાસીર
મેરે મુશકીલ કુશા સારી બલાંએ સરસે ટાલેંગે
કલેજા થાંબ લેંગે આઝમા પાકેબા અય નાસીર
તાલ્લીકી શમે ફુરકત અગર નાદે જરા લેએંગે

ગઝલ નાતીઆ.

મકી જીસ દીલમેં દરદે હજરતે સાકીએ કૌસર હો
મેરે અલ્લાહ મુજકોભી આગ વોહ કલ્બે અતહર હો
મજા જબ હય મજારે સરવરે આલમકે ચોતરફા
મેરી આંખો કે પરદે હો મેરી પલકાં કી ઝાલર હો
સગે દરબાર એહમદ હૂ મુઝે આરોંસે કયા મતલબ
કોઇ અછ્છેસે અછ્છા હો કોઇ બેહતરસે બેહતર હો
ન દેખું ખુલ્દકી જાનીબ નજર ભર કરભી અયનીસીહ
જગા થોડીસી કુએ શાહમે ગર મુજકો મયસર હો
દોઆ હાઝીજકી હય યારબ સફર જીસદમ હો દુનીયાસે
જબાં પર નામ તેરા હો તો દીકમેં યાદે સરવર હો

ગઝલ

બડી તઝીમ હોગી મય કદમેં શેખ સાહબકી
કે સબ મયખ્વાર મિલકર આપકી પગડી ઉછાલેંગે
નહી હમ વોહ કે બાદે માર્ગ ઉલ્ફત આપકી જાએ
ફરીસ્તોંકે ભી આગે કબ્રમેં નામ આપકા લએંગે
સીતમ કાસપર કરોગે મએન ગેછા બાદ મરનેકે
તો કહેતેં હંય તુઝે ટોકર લગાકર હમ જીલાલેંગે
યહી દૌલત હય એક બોસા હમે નામે ખુદા દીજે
ભલા હોગા ઉન્હીકા જો ગરીબોંકી દુવા લએંગે
ન જાને દેએગેં ઉલટે પાંઉ હરગીજ અપને મેહમાંકો
તુમ્હારા તીર આએગા તો હમ દીલમેં બિઠા લેંગે
યહાં તક આતો જાએ વોહ યેહ કયા કે હતા હય અય કાસીદ
ન માનેંગે યેહ કયા મના લેએગે મના લેએંગે

બનાલે એંગે ઇરાદેકુ અગર, હજકે રફીક અપના
તો ઘર બૈઠે દખનસે ખુદ બખુદ હજરત બુલાલેંગે

ગજલ

બગલમેં યાર બોતલમેં શરાબે અર ગવાની હય
યેહ અપને દીનો દુનિઆંકી ખરાબીકી નીશાની હય
હુબા બે બહેર કે માનીંદ અપની જીંદગાની હય
ખરીદો તોશકો ઉકબા કે યહ બાજાર ફાની હય
શહે કૌનો મકાન પૈગંબરે અલ્લાહ બેશક હય.
શહાદત કે લીએ કાફી કીતાબે આસમાની હય.
યેહ કુદરતકી સનાઇ તેરી તસવીર મેં પાકર
ઇધર બેહજાદ શશદર હૈ ઉધર હૈરાન માની હય.
ગૈરાજમેં ખતકે હમ લોટન કબુતર બનકી ભજેંગે.
ઇસી પરદેમેં કાસીદ દીલકી બેતાબી દીખાની હય

ગજલ

મનનં કરે પુકોર કરે બે નવા કરે
જો કુછ કરે વોહ યારકી બાંકી અદા કરે
ઝીબરકે દીલ દુખાએ સતાએ જરા કરે
સબ કુચ્છ કરે મગર મેરા કહેના કીયા કરે
આતી હય પહેલે મૌત કે આતે હૈ પહેલે યોહ
દેખેં તો કૌન રસમેં અયાદત અદાકરે
આંખે તો દેખનેકી હુઇ હૈય ગુનાહગાર
દિલકી ખતા હય કયા જો મુસીબત સહા કરે.
કુદરત ખુદાકી ઉસકા નજારા નહો નસીબ.
દીલમેં રહા કરે જો નજરમેં ફીરા કરે
મુમકીન નહી ઇલાજ દીલે દર્દ મંદકા
ટહેદો તબીબ હોશકી અપને દવા કરે.
દીલ મંયને દે દીયા અબ ઉસે અખતીયાર હય
ચાહે વોહ જો રહે જુલમ કર યા વફા કરે
કહેના કીસકા ઓક યેહ મેરે મજારપર
હેમ ફેર તુઝે જીલાકે દીખાદે તો કયા કરે

ગજલ નાતીયા

દીલસે જો કોઇ વસફે રસુલે ખુદા કરે

અલ્લાહ ઉસકો હશ્રમેં જન્નત અતા કરે
ચારમ ખયાલ ખાલ દુખે પાક સાહકા.
પુતલીકી તરાહ દીદએ દીલમેં રહા કરે
કોઇ ખયાલ બદ ન કભી તેરે પાસ આએ
તુ અયજીયા જો જીકરે મહમદ કીયા કરે

ગજલ દાગ

કીસયે કહા કે દાગ વફાદાર મર ગયા
વોહ હાત મલકે કહે તેં હય કયા નાર મરગયા
દમે બલાંએ ઇશ્ક કી વોહ કશમ કશ રહી
એક એક ફડક ફડકકે ગીરફતાર મર ગયા
આંખે ખુલી હુઇ હંય પસે મર્ગ ઇસલિયે
જાને કોઇ કે તાલીએ દીદાર મર ગયા
જીસસે કીલા હય આપને એ કરાર જી ગયા
જીસને સુના હય આપસે ઇન કરાર ગયા
કીસ બે કીસીસે દાગને અફસોસ જાન દીઇ
પડકર તેરે શીરાક કે અશઆર મર ગયા

શેર

યેહ હુરને દીલ રૂબા તેરે સીસા કીસકુ મયસર હય
બશર હો દુર હો ગિલ્માં હો યા પે માંહે પૈકરહો
કીસીકા હાએ લટ જના યેહ કેદ કર વસ્લમેં સૈરી
તુમ્હારી બાત વોહ પુછે જો ઇન બાતોંકા ખુગર હો

ગજલ

વફામેં સબસે પીછે હો જફામેં સબસે બઢકર હો
અબ ઇસપર ઔર કયા હોના હય જાલીમહો સીતમગર હો
ઇધર હમ ઇસ્તીયાકે વસ્લમે બે તાબે મુઝતર હંય
ઉધર ઉનકો યેહ સૈદા હય કે હરદમ ગૈરકા ઘર હો
યેહ કયા કહેતે હો દુનીયામેં હસીં હય ઔરભી લાખો
મેરી નજરોંમે તુમહી સબસે અચ્છે સબસે બેહતર હો
તવકો રહેમકી હોભી તો કયા એસે ભીતમગારસે
ન દુનીયાકી જીસે પરવા ન ઉકબાકા જીસે ડરહો
જો દીલમેં હે વોહ કયું મુઝસે સરે મહેફીલ નહીં કહેતે
શીકાયત કા મઝા જબ હય શીકાયત હોતો મુહપર હો

ખુશ કયું માનતે હો તુમ મેરે જહાઇ કહેનેસે
યહી સબ તુમકો કહેતે હેં યહી મશહુર ઘરહો
જરા હમસેભી કોઇ મુસકુરાકર બાત હો જાએ
બનાવતકી નજર એશ ઇસ તરફભી બંદા પરવર હો
વંહાં ફીર લે ચલા હય દીલ જહાં યેહ સુનના પડતા હય
મેરી નજરોંસે ગુમ હો ચલ મેરી મહે ફીલસે બાહેર હો
યેહ કયા તુમ ટાલતે સો આજસે કલ, કલસે દરસું પર
જો મિલના હય તો મિલનેકે લીયે એક દીન મુકરર હો
મય ખુદ હયરતમેં હું ભલું તુમ્હે તો કીસ તરાહ ભુલું
તુમ્હીં હર વખ્ત દીલમેં હો તુમ્હી હરદમ જબાંપર હો
વોહ સેરી ઇલ્તેજાએ વસ્તપર યેહ હંસકો કહેતે હંય
કાસી સુરતભી જો હોની નહો ગેહ બાત કયુંકર હો
યુહી કહે દો ગુજારે કીસ તરાહ વોહ જીંદગી અપની
કે જીસ કમબખ્ત કે બસમેં ન દીલહી હો ન દીલબરહો
તુંમ્હારે સામને કોઇ ગજલ લીખતો કયા લીખે
કે અપને સખ્ત કે તુમ અય અજલ એકકી સખુનવર હો

ગજલ

કલક હો રંજ હો ગમ હો અલમહો હાલ અબતર હો
જો કુછ હોના હય ઉલ્ફ તમેં તમેં ખુદા વંદા મુન્હીપર હે.
અગર જાતે હંય જાએં સુએ કાબા હજરતે જાહેદ
મેરી તો યેહ તમન્ન હય મેરા સરહો તેરા દરહો
જો મંય સીધીભી કહેતા હું તો વહ ઉલટી સમજતે હંય
ન દુશ્મનકાભી યારબ ઐસા બરગસ્તા મુકદ્દર હો
શીકાયત કયા કરૂં ઉનકે નિગાહ કે ફીર લેનેકી
ખતા કયા ઉનકી જબ મેરાહી બરગસ્તા મુકદર હો
મુઝે મહેફીલમેં અપની દેખકર ઝુંઝલાકે યુ બોલે
તુજેહ કીસને બુલાયા યતું તુમ આયે જાર બાહેર હો
તુમ્હારી આંખ જાદુસે જીઆદા કામ કરતી હંય
ફુસુંગર તો ફુસુંગર હેઃ મગર તુમ ઉસસે બઢકર હો
હસીનેમેં કીસીકો દીલસે અખગર અબ ન ચાહેંગે
કોઇ અચ્છેસે અચયા યા કોઇ બેહતરહો

જીસને ઉસકો દેખ પાયા હાથ મલ કર રેહ ગયા.
અબ વો આગોશ જવાનીસે નીકલતા હે કહાં;
અપને જોબનકી તરહ સાંચેમે ઢલ કર રેહ ગયા.
ચુલબુલા માશુક કોઇ હાથ આયેગા જલીલ;
ખુદબ ખુદ આજ દીલ પહેલુમે મચલકર રેહ ગયા.

ગઝલ નં૦ ૧૭

એ કાર આમ થે અબ ખાકાર બન રહે હેં;
એ ઝર તમામ હોકર ઝરદાર આ રહે હેં.
કુછ લોગ લપ લગાએ બેઠે હે સર બ ઝાનું;
ખ્વાજાસે માંગકર કુછ મોહતાજ લા રહે હેં.
સકતેમેં લોગ કુછ હેં આલમ હે બે ખુદીકા;
કુછ નઅતકે મઝામીન કવ્વાલ ગા રહે હેં.
તલકીન કર રહે હેં કુછ સુફી વ મશાયેખ:
કુછ વાએઝ સામઅનકો વાએઝ સુના રહે હે.
ઝાએર તવાફમેં હેં રોઝે પે શેખકે ખાદીમ,
આદર ચળા રહે હેં સનદલ લગા રહે હેં.
સુએ કલસ કીસીકી આંખે ખીંચી હુઈ હેં,
રોઝેક સીમત કોઇ ઉંગલી ઉઠા રહે હેં
કયા ઝોહદ વો ઇતિતકા હે કયસી હે યે સખાવત,
એક નામ પર ખુદાકે સબ ઘર લુટા રહે હેં.
સબ લુટતે હેં દોલત જાહીસે હમ લપેટ કર,
અય ફખર દીલકી હસરત અપની મીટા રહે હેં.

ગઝલ નં૦ ૧૮

સનમ ખાનેમે ચંદન કાબેમે કાફુર જલતા હે
હમારે ખાને એ દીલમે ચીરાગે તુર જલતા હે
અનલ હકી હકીકત કયા અનલ મહબુબ કે આગે
યહાં સુલીકે બદલે આગમે મનસુર જલતા હે
તીલાવત કર સકે કીયા ચશમે દુનીઆ મુસહફે રૂખકી
ચીરાગે મારફત હદકે નઝરસે દુર જલતા હે
મેરા કાસાન સુબહા નુલલઝી અસરાકી નઝીલ હે
જહાં રીદવાનકે પર જલતે હે બાબેહુર જલતા હે
ફલામે ઝારકો સાહબ મદીનેમે બુલા લીજે
તપે ફુરકતમે યે મરદો સહારનપુર જલતા હે

ગઝલ નં૦ ૧૯

દમે અખીર હેલાઝીમન ઝારા કર લેના
ખુદાસે કામ પડા હે ઓતો ખબર લેના
ચલાતુ હે તરફે કાબા દેખ અયહાજી
જો દેયર રાહમેં આઓ તવાફ કર લેના
પુકારતે હૈ યે કુશતે તુમારે મકતલમે
રહે હે ખેચત હમારી ઝરા ખબર લેના
મરીઝે ગમકી અયાદતકો જબ હુએ વો સવાર
કહા કઝા સે કે બડ કર ઝરા ખબર લેના
યે તીરે ગમઝેસે કહેતી હે તેગનાઝ ઉસકી
જો દીલપે કબઝા મેરા હો તો તું ખબર લેના
હુજુમ હોગા બોહત જલવાં ગાહે હશરમે યાર
અગર પોહચ ન સકુ મેં મેરી ખબર લેના
ન તોડ શામસે અય દીલ શબે ફીરાક મેદમ
અભી તો રાત હો સારી પડી હેમર લેના
ગલેસે કતલકે દીન અઝવ અઝવ કહેતા હે
મેરી તરફસે ભીખ નજરકોપે યાર કર લેના
ચમકકે અબરસે આલમપે ગીર પડી બેજલી
યે કીસને પરદેસે નીકા ઝરા ખબર લેના
તડપકે મોસે કલેની નીકલ પડે ન અમીર
બોહત જો દરદ ઉથે દીલપે હાથ ધર બેના

ગઝલ નં૦ ૨૦

આ શીક ભી હું ખુદ અપના દીવાના ભી મેં હું
શમએ રૂખે જાનાના ભી પરવાના ભી મેં હું
ઝાહેદ ભી હું પરહેઝ બીરીન્દોસે સોજે હે
પીતા ભી હું ખુદા સાકીયે મેખના ભી મે હું
વાએઝ ભી હું ભેહકી હુઇ બાંતે ભી મેરી હે
હુશયાર ભી નાદા ભી દીવાના ભી મેં હું
શમજે તો ભલા ફખર મોજે કીયા કોઇ સમજે
ઝાહેદ ભી હું સુફી ભી હું રીન્દાના ભી મેં હું

કહેરવા.

અય અરબકે બસૈયા બુલાના રે,
તેરી ફુરકતમેં ગુજરા ઝમાના રે.
લેતા હે કોઇ ચુટકી દીલે બે-કરારમેં,
રૂખસતકે વાસતે હે કોઇ ઇંતેઝારમેં.
આઓ આઓ તુમ હો રવાના રે—અય અરબકે.
અરમાને દીદ હે દીલે ઉમ્મીદ-વારમેં,
હસરત ન-લેકે જાઇંગે કુંજે મઝારમેં.
હોના માયુસ દુન્યાસે જાના રે—અય અરબકે.
મેહશરમેં સુર્ખ-રૂ ચલે આઇંગે ગુનેહ-ગાર,
ગરદનમેં હાર કલમેકે ઓર તાજ તુરૂદાર.
સરપે રહેમતકા હો શામયાના રે—અય અરબકે.
મહશરમેં મુસતફાસે કહેગા યે કીબ્રીયા,
આશીક થા હમ્દ ખાન વોહ નિઝામી જો આપકા,
આતે આતે ઉસેભી લે આના રે—અય અરબકે.

ગઝલ.

જનાબે ગૌસે આઝમ ઇફતે-ખારે અવલીયા તુમ હો,
વીકારે એનેબારો ઇઝઝો જાહો અસરીયા તુમ હો.
શાહે અદ દો-સરા તુમ હો અઝીઝે મુરતઝા તુમ હો,
કરીબે મુસતફા તુમ હો કુબુલે કિબ્રીયા તુમ હો.
મેરે હાદી મેરે હામી મેરે રાહબર મેરે યાવર,
મેરે વાલી મેરે મવલા મેરે મુશ્કીલ-કુશા તુમ હો.
ઇનાયતસે તુમ્હારી નેઅમતે કોનેન મીલતી હે,
કરમમેં મેહરમેં અલતાફમેં ફઝલે ખુદા તુમ હો.
ઝમીંસે તા-ફલક શોહરત તુમ્હારે નામ નામીકી,
કમાલે અંતકીયા તુમ હો જલાલે અસરીયા તુમ હો.
હો તુમ મતલુબે રબ્બાની હો તુમ મહબુબે સુહબાની,
હો તુમ બે-મિસલો લાસાની અજબ શૌકત-સરા તુમ હો.
મેરે આઇ-નયે દીલમેં તજલ્લીકા તમાશા હે,
ફરેગો રૌશની વોહ જલ્વયે રૂયે ઝીયા તુમ હો.

કીતાબોંકી [illegible]

ચશ્મે નરગીસ	૦-૪-૦	[illegible]	૦-૨-૦
જોગીકા મરન	૦-૨-૦	[illegible]	
હસીનોંકી જાન હૈ		[illegible]	૩-૦-૦
ઇમાન કિ પહેલા	૦-૨-૦	[illegible] લેલા	૩-૮-૦
,, ,, દુસરા	૦-૨-૬	અરેબીયન નાઇટસ	૩-૮-૦
,, ,, તીસરા	૦-૨-૦	હાતિમતાઇ	૦-૧૨-૦
,, ,, ચોથા	૦-૨-૦	દાસ્તાને અમીર હમજા	૧-૪-૦
હસીનોંકા નાજ	૦-૨-૯	તોતા કહાની	૦-૮-૦
કડકતા કવ્વાલ	૦-૨-૦	લાલ ગોહર	૦-૨-૦
બહારે જાંફિઝા	૦-૨-૦	મુનતખિબે નઝર	૧-૧૦-૦
ચશ્મે ખ્વાજા	૦-૨-૦	બીબી મરીયમ	૦-૨-૦
ખઝીનએ મારફત	૦-૨-૦	રોશનમિયાં શમસુદ્દા	૦-૩-૦
એક લાખ રૂપયકા		શાહેજાદાં આલમપરી	૦-૨-૦
એક શેર	૦-૨-૦	રોજતુન મોહમદ હનીફ	૦-૧-૦
પ્યારે ક્વાબ	૦-૨-૦	ચહાર દુરવેશ	૦-૮-૦
ગુનચએ બુલબુલ	૦-૨-૦	હુસ્નેં [illegible]	૦-૬-૦
મજમુએ કવ્વાલી	૦-૨-૦	મલેક મોહમદ	૦-૬-૦
નગમએ હિન્દ	૦-૨-૦	જંગનામા હઝરત અલી	૦-૫-૦
નવબહાર કવ્વાલી	૦-૨-૦	,, મહમ્મદ હનીફ	૦-૮-૦
બહારિસ્તાન	૦-૨-૦	,, ઇમામ હુસેન	૦-૬-૦
હદિયતુલ મુસલેમીન	૦-૮-૦	મેઅરાજનામા	૦-૨-૦
જવાહીર હિની	૦-૮-૦	ખુબસુરત બલા	૦-૪-૦
નુરનામા	૦-૨-૦	અલાઉદીન	૦-૪-૦
સઆદત નામા	૦-૨-૦	બડી બીબી સલામ	૦-૨-૦
તરઝીબુસ સલાત	૦-૩-૦	યુસુફ ઝુલેખાં	૦-૮-૦

ઇન કીતાબોંકે સીવાય દુસરી હરકીસમકી કીતાબે હમારે યહાંસે કીફાયત ભાવસે મીલ સકતી હે.

હર કીસમકી કીતાબે મીલનેકા પતા—

મુનશી ગુલામખ્વાજા મોલવી ગુલામહુસેન

બુકસેલર

ઠે૦ મોટી ઘડીઆલ સુરત.